11/10/2022

Ο π. Γεώργιος Σχοινάς στο «Ενορία εν δράσει..»: «Εμείς τα ξέρουμε όλα (;)»

/ Ενορίες

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του **Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς** και στο πλαίσιο του προγράμματος «**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…**», την Δευτέρα 10 Οκτωβρίου, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Τσιμούρης, Θεολόγος, φιλοξένησε τον Πρωτοπρεσβύτερο π. Γεώργιο Σχοινά, Θεολόγο, σε μια συζήτηση με θέμα: « **Εμείς τα ξέρουμε όλα ! (;)**».

Η εκδήλωση μεταδόθηκε από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…» στο YouTube.

Πολλοί άνθρωποι, σημείωσε ο π. Γεώργιος, επειδή έχουν γνώση ενός μέρους του επιστητού, θεωρούν ότι κατέχουν όλη τη γνώση. Είναι ένα γνώρισμα της εποχής μας, που έχει να κάνει με ένα υπερφίαλο «εγώ», που κρύβεται πίσω από όλες αυτές

τις συμπεριφορές.

Ο άνθρωπος που θέλει να κινείται γύρω από το θέλημα του, το ιδεολόγημα του, τις ιδέες του, επενδύει με έναν τρόπο ιδιαίτερο όλα αυτά με ότι νομίζει ότι θα προσδώσει κύρος στα λεγόμενα του, για να φαίνεται και να θεωρείται ότι είναι η αυθεντία που ξέρει και μιλάει για τα πάντα.

Είναι μία πνευματική νόσος, συνέχισε, την οποία αν δεν την προσέξει κάποιος, μπορεί να πέσει. Αν όμως δούμε λίγο, πως συμπεριφέρονταν οι Πατέρες της Εκκλησίας, θα ανακαλύψουμε έναν άλλο τρόπο, αφού είχαν ως κήρυγμα δια βίου, να μαθαίνουν, όπως επίσης και οι φιλόσοφοι της αρχαίας Ελλάδας.

Έχουμε τέτοια παραδείγματα σε όλους τους αγίους και τους ενάρετους και ευλογημένους ανθρώπους της Εκκλησίας μας, που μας δείχνουν έναν δρόμο.

«Όταν πάει κάποιος σε ένα μοναστήρι, δεν πάει ως φτασμένος και ας έχει πτυχία, αλλά πάει και κάνει υπακοή, υποτάσσεται. Αυτό δείχνει ότι δεν απολυτοποιεί την γνώση που έχει λάβει, ούτε την θεολογική γνώση που μπορεί να έχει, αλλά πάει για να μάθει.

Αυτό είναι που λείπει σήμερα και δεν είναι θέμα κάποιων λίγων ανθρώπων, αλλά οι πολλοί είμαστε έτσι. Γνωρίζουμε μέρος εκ του όλου και νομίζουμε ότι ξέρουμε όλο το πράγμα. Έχει χαθεί η ταπείνωση, το φρόνημα της μαθητείας.»

Αυτός που ταπεινώνεται, συνέχισε ο π. Γεώργιος, δεν ζει μόνο την παρουσία του Χριστού, αλλά επιτρέπει και στους αδελφούς του, να ζουν δίπλα του. Αυτός που πραγματικά μαθαίνει να σμικρύνεται και να ταπεινώνεται, αποκτά τέτοιες πνευματικές κεραίες, που μπορεί να ακούει τους πάντες.

Οι άνθρωποι του Θεού, που ξέρουν να ταπεινώνονται, έχουν μεγάλα πνευματικά αυτιά και ακούνε πολύ καλά τον άλλον και αναγνωρίζουν το καλό που έχει.

Δυστυχώς όμως, όπως παρατήρησε, αυτό είναι σπάνιο στις μέρες μας. Επειδή είμαστε δοκησίσοφοι, νομίζουμε ότι είμαστε σοφοί, έχουμε έναν φασισμό στον τρόπο που εκφέρουμε την άποψη μας, σαν να είναι η απόλυτη αλήθεια. Αυτές οι καταστάσεις, ουσιαστικά είναι μεγάλα πλήγματα στο σώμα της κοινωνίας, ακόμη και της Εκκλησίας.

«*Πάσχουμε πολλές φορές από μία ιδιότυπη αυτοθαυμαστική διάθεση, έναν ιδιότυπο ναρκισσισμό. Οπότε όλα τα κάνουμε καλά και γιατί να ακούσουμε τον άλλον; Και όσο καλλιεργούμε αυτόν τον ναρκισσισμό μέσα μας, τόσο πιο δέσμιοι γινόμαστε αυτής της πραγματικότητας*.»

Ο άνθρωπος μέσα στην ανασφάλεια του, επεσήμανε, προσπαθεί να φτιάξει έναν πύργο ισχυρό γύρω από το εγώ του, φυλακίζεται μέσα ο ίδιος και προσπαθεί να φυλακίσει και τους άλλους. Οπότε εδώ είναι η γροθιά σε αυτόν τον πύργο του εγωισμού μας, που ρίχνει η παράδοση της Εκκλησίας μας.

Το μυστικό της Εκκλησίας, όπως το βλέπουμε στους βίους των αγίων, είναι και από το κακό να βγάζει καλό. Και από την αντίθετη και λανθασμένη γνώμη, κάτι καλό μπορεί να βγάλει.

Δεν είναι άλλωστε τυχαίο, ότι όλοι οι Πατέρες της Εκκλησίας, έφτιαξαν την δογματική παρακαταθήκη, με την αποκάλυψη που είχαν από τον Θεό, αλλά πάντοτε σε ένα διάλογο με τις αιρέσεις της εποχής.

Και όπως τόνισε ο π. Γεώργιος, κλείνοντας την συνάντηση:

«Έχει χαθεί το μέτρο, γιατί έχει χαθεί αυτό το πράγμα το όμορφο και ευλογημένο που όλοι το ψάχνουμε, η ταπείνωση, η μαθητεία, το να μπορείς να δεις το καλό όπου κι αν βρίσκεται και να ξέρεις ότι αυτό το καλό, το έχει φυτέψει ο Θεός.

Έχουμε ξεχάσει την έννοια της πρόσληψης και της μεταμόρφωσης, που έχει μια ταπεινή προσέγγιση και με μια σιγουριά που δεν οφείλεται στο ότι εγώ ξέρω, αλλά έχω παντογνώστη και παντοδύναμο Θεό.

Να μας δώσει όλους ο Θεός, να έχουμε ευήκοα ώτα, αυτιά που να ακούνε καλά. Κι αν ακούμε καλά θα συλλάβουμε και τα δικά Του μηνύματα

.»